

[Jens Thoft]

som i de kommende tre år skal have rådighedsløn og derefter pension, så længe de lever, eller i hvert fald så længe deres arbejdsliv er. Det er 20 mio. kr. for topembedsmændenes vedkommende, som skal udbetales i rådighedsløn i de kommende tre år, og derefter 12 mio. kr., indtil de ikke kan mere. Man kunne dog have brugt disse penge til at kradsse nogle af de mange restancer hjem; man kunne have brugt dem til at kontrollere nogle af de virksomheder, der ikke bliver kontrolleret.

Samtidig med at ministeren altså sparer, skal vi være opmærksomme på, at han opbygger et alternativt finansministerium; det har nu tre kontorer med såmænd bare 30 mand, og så har han et stort ministersekretariat. Så samtidig med massakren rundt omkring bygger ministeren altså sit eget private finansministerium op, som udsender dyre redegørelser på glittet papir, hvor man i øvrigt forvansker enhver form for nationaløkonomi, men det er en anden disciplin i ministeriet.

Og hvad sker der, når man fyrer disse folk? Hvad sker der, når man fyrer tjenestemænd, der skal have rådighedsløn i tre år? Ja, man flytter pengene over på Finansministeriets budget; så er det ikke mere Skatteministeriet. Det er det samme svindelnummer, som ministeren lavede, da han i januar måned lod, som om han sparede penge ved at udsende selvangivelsen 14 dage tidligere for at spare porto. Dermed snyder han, om jeg så må sige, ministeren for horisontal og vertikal kommunikation, som fik det mindre i provenu.

Formanden:

Det hedder kommunikationsministeren.

Jens Thoft (SF):

Undskyld – kommunikationsministeren.

Jeg har ministeren mistænkt for helt målbevidst at nedbryde skattekontrollen for at underminere statens indtægter for ad den vej at tvinge besparelser igennem, som han ikke har nogen jordisk chance for at komme igennem med her i Folketinget. Det er udenomsparlamentarisme, så det fløjter, og det alene begrundet den mistillidsdagsorden, der er stillet i dag.

Edb-området skal jeg springe over, for det har vi været inde på i en række af de korte bemærkninger, men værst af alt: Ministerens fyringer på den ene side, hans ankebeværging på

den anden side og hans forsøg på benspænd over for enhver kontrolinstans – tydeligst gennem forslaget om den nye skatteforvaltningslov – har fuldstændig demoraliseret personalet ved landets skatteforvaltninger. Jeg forstår det såmænd godt, men enhver virksomhedsejer og enhver arbejdsgiver burde vide, at med et demoraliseret personale kommer man altså ikke så langt, som hvis man har et personale, der har bare for 5 øre gejst.

Jeg har aldrig nogen sinde troet, jeg skulle længes tilbage efter tidligere skatteminister Isi Foighel, men han var unægtelig de ærlige skatteydere en bedre mand end den nuværende skatteminister, som er bedøvende ligeglad med, om alt sejler, når bare han kan udsende pressemeddelelser med tomme løfter og store ord.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

I hele SF's omdannelsesproces inddrog hr. Jens Thoft nu et begreb i sine betragtninger, som SF jo ellers ikke har forholdt sig til, nemlig nationaløkonomi. Derfor synes jeg nok, at starten ikke var særlig heldig. Man talte nemlig om nationaløkonomi i forbindelse med at flytte en udgift fra Skatteministeriet til Finansministeriet.

Men kan hr. Jens Thoft da ikke indse, at nationaløkonomisk set er det væsentlig værdifuldere med en skatterevisor på ventepenge end med en skatterevisor i funktion? En skatterevisor i funktion pestilerer livet for den produktion, vi skal leve af. En skatterevisor i funktion udsender i tonsvis af edb-meddelelser bare ved at trykke på en knap, sådan at man skal ulejlige mennesker, der ellers kunne bruge deres tid til noget fornuftigt, med at skulle rende rundt og finde frem til alverdens ligegyldige oplysninger, om man har solgt flest venstre- eller højresko på en skofabrik, eller hvad det nu er for noget fjolleri, som skattereviseoren spørger efter.

En skatterevisor i funktion holder liv i så og så mange mavesårsoverlæger og andre på grund af de meddelelser, han sender ud. Det er da nationaløkonomisk langt, langt sundere med en skatterevisor på ventepenge. Men ellers, hvis hr. Jens Thoft ikke kan lide skatterevisorer på ventepenge, kan han bare stemme for vort lovforslag nr. L 219 af 9. marts 1989, hvor